

LIETUVIS BRAZILIJOS JORNAL LITHUANO

Leidžia Spaudos b-vė „Sviesa“

Redakcijos ir Administracijos adresas:

„LIETUVIS BRAZIL.“

Rua Bandeirantes, 92
(Bom Retiro)

Tel.: 4-1125
Caixa postal, 1764.
S. Paulo.

Atsk. numeris 300 reis

Prenumeratos kaina:

Brazilijoje metams-10\$000
pusi - 6\$000 atskiriems
menesiams po 1\$000.

Užsienin:
metams — 20\$000 pusė
metu 12\$000.

Redaguoja

L. Gaigalas.

5-ti METAI.

SÃO PAULO, 1933 m. Vasario-Feveiro mėn. 4 d.

NR. 5 (218)

Remkime savo spauda.

Labai ir labai daug amžių praslinko, kol pagaliaus žmonijai pavyko surasti priemonę skleisti pasauliui mokslą, kultūrą, civilizaciją ir t. p. Ta priemonė ir yra ne kas kita, kaip rašytas, vėliau spausdintas žodis. Ilgas ir sunkus buvo tas žmonių kelias, vienok atsieka to, kas iš pamatų pakeitė pasaulio veidą. Tik spaudos, to neįkainojamo jėgos turto dėka, žmonija gali džiaugtis ir didžiuliu tuo ką ji dabar turi. Ir ištikro spausdinto žodžio dėka išbujojo technika ir kitos mokslo šakos. Spausdinimo žodžio dėka atskleidžiame tolimas praėjusias lapus; pažįstame ir suprantame mokslo naujėnas, naujus žmonių sumanymus, jų nusistatymus ir siekius.

Spaudos padeda mums grumiamės dėl savo idealų įvykdymo, atskleidžiamis plačiausiomis masėms savo norus ir troškimus, išsipasakodami savo džiaugsmą ir liūdesį, laimėjimus ir pralaimėjimus. Spauda tai yra tas, ko kita pavykti negali. Spauda yra viso pasaulio, visos žmonijos valdovas.

Taip spauda vertina kultūringose ir civilizuosiose tautos. Vertinama ir tie kurie dėl jos kovoję, aukavę savo laisvę, net ir gyvybę.

Dabar žvilgtelėkime kaip ta neįkainojama žmonijos turtą vertiname mes Brazilijos lietuviai? Jei kitur į spaudą žiūrime, kaip į kultūros nešėją, žmonių auklėjimo ir tobulinimo priemonę, tai mes į ją žiūrime visai kitai. Čia žinoma gal kalbos aplinkybės kuriose mūsų spauda gimė, ir kokiems tikslams pradžioje tarnavo, bet tai būna tik perėjimasis periodas. Dabar mūsų spauda, nors gal ne visa, bet nusistovėjusi ir prie gerųjų sąlygų savo pareigą, kurios iš jos reikalauja mūsų išsviųjų gyvenimas pilnai galėtų atlikti. Tik tam reikalinga platesnės mūsų vi suomenės parama.

Turime atminti, jei kultūringose sąlyse, didelį vaidmenį vaidina spauda, tai čia išsviųjų mūsų spaudos vaidmuo

yra dar didesnis. Kodėl mūsų broliai išsviaviai ieško sau pramogų smirdančiuose restoranuose ir dulkiėtose vakarūnosose? Gi todėl, kad neturi priemonių kuriomis gautų užimti liuoslaikį. Tos priemonės — tai knygos, laikraščiai. Bet mūsų gimtoje kalboje jų nėra, o sveičiuose kalbose mažai kam prieinamos.

Daug kas mūsų brolių tautiečių perka rusų bei lenkų laikraščius, teisiniamieši, kad jie įdomesni, daugiau žinių pateikia. Gal tas ir tiesa. Bet pa žiūrėkime — kodėl taip yra? Rusų emigrantų skaicius daug didesnis už mūsų. Jie turi tik vieną laikraštį ir visi tik jį skaito. Prie to gi tą patį rusų laikraštį perka ir mūsų lietuviai, skaito jį ir latviai bei estai, kurie sąvų laikraščių neturi, dėl to jo tiržas didelis, o tas kaip tik duoda gaimybių ir patį laikraštį didinti bei tobulinti. Mūsų laikraščiai, nežiūrint kad Brazili jų lietuvių priskaitoma virš 30 tūkstanciu, vos turi 1000 tiražą. Taigi pagal vokiškas brangūs skaitytiniai — ar galima prie tokių sąlygų išleisti laikraštį, lygu

Cine theatro „M a r c o n i“ rua Correo de Mello, 6, antradienį 7 d. vasario mėn. Garsi rusų artistų trupė

“Trupa Povoljskaja”

stato grandiozinį spektaklį — koncertą.

Programoje: bataleikų orkestras, choras, mišrus kazokų choras, akrobatika, tautinė rusų muzika ir t. p.

Teatro direkt. I. Kiss, choro dirigentas I. Baemanov, prima balerina, R. Gladis, baritonas G. Medvedovas ir kit.

Po vaidinimo ekrane juokinga komedija ir labai įdomi drama „Malfeitor de Texas“.

Pradžią 8 val. vakaro. Kainos paprastos.

LIETUVIU DAINA PER RADIO.

Š. m. vasario mėn. 16 d., Lietuvos Nepriklausomybės 15 metų sukaktuvių šventė, São Paulo lietuvių kolonijos bus švenčiama labai iškilmingai. Šios didžiulės mės tautos šventės progą, São Paulo lietuvių chorai, per Gerb. mūsų Konsulą Dr. P. Mačiulį, gavo oficialų pakvietimą iš São Paulo radio stoties «Record» padainuoti per radio keletą lietuviškų dainelių.

Bus išpildyta sekanti programa: 7 val. vak. Liet. Resp. Konsulas Dr. P. Mačiulis skaitys per radio paskaitą apie Lietuvą ir jos santykius su Brazilija. Vėliau jungtiniai «Vilties» ir V. Bellos chorai dainuos lietuviškas dainas. 8,30 v. v. Lietuvių name (r. Bandeirantes, 92) rengiamas labai gražus koncertas.

Taigi bent kartą ir mūsų broliai lietuviai, likimo išlaikyti beribiuose Brazilijos plotuose, turės progos išgirsti senai girdėtą lietuvišką dainą. Tą dainą kuri juos lopsely liuliavo, kuria lydėjo savo jaunystės dieneles, kuri atlydėjo juos čia į tolimą pasvietį.

Tad skambėk jautri dainelė!.. Virpink jautriausias jausmų stygas pri mairanda brangiąją gimtinę, kurios gal laugeliai mūsų ir neteks pamatyti!

Rep.

su dešimteriopai didesnio tiražo laikraščiais. Negalima. Ir tame kalti tik mes patys.

Mes turime suprasti, kad spauda, tai yra laivelis kuriuo žmogus iriasi prie laimingesni ateičiai ir šviesesnio ryto'aus. O kad tas laivelis būtų tobulas ir lengvai nešų mus pažangos vilnimis pirmyn, turime bendromis jėgomis jį gerinti.

Tikėkit manim broliai išsviaviai, jei mes visi tik dirbantieji kas savaitę atidėsimė po 200-300 reisų, už kuriuos dažniausiai nupirktą pingos stikliuką vienu gurkėniu galima nuryti, tai mūsų lai kraščiai klesties ir ant tiek išbu jos ir ištobulės, kad ne tik galės prilygti kitų tautų laikraščiams, bet dar gal ir pralenks juos.

O mes tą atsiekti tikrai galime, tik daugiau susirūpinkime savo spausdiniais. Remkime savo laikraščius kas kuo galime ir kaip galime.

Ž. D.

LIETUVOJE

Po Kalėdų švenčių — prie žemės darbų.

Peraarava, Kėdainių aps. Šiemet dėl nepaprastai lietingo rudens ūkininkams labai sunkiaiėjosi ūkininkų valymas ir rudens darbai. Po Kalėdų švenčių gi vėl daugelis ūkininkų pradėjo arti dirvas. Darbai arti geriau kaip bet kada iš rudens, nes sausesnės dirvos. Dirbami ir kiti žemės ir sodų tvarkymo darbai. Ūkininkai skuba arti nes bijo kad dėl arimo gali susivėluoti vasarojaus sėja. Be to, jau ūkininkai įstikinę rudens arimo naudingumu.

Vaikai dirba pinigus.

1932 mt. birž. 6 d. Žagarėje buvo išplatinta netikros 2 lt. monetos.

Vėliau paaiškėjo, kad žagarietis Ant. Krivaičius, 18 m. būdamas be darbo, susitarė su Zigmu Lukošitūnu dirbti sidabrinis pinigus: Nuėję į vieoną kalvę iš čukko ir švino lydimo padirbo 4 monetas, kurias vienoje gegužinėje paleido apyvartan.

Šiaulių apyg. teismas tuos jaunas pinigas «fabrikantus» nubaudė 1 met. 6 mėn. s. d. kal., bet kaip nepilnamečiams po trečdali numušė.

Vilkais gausi apylinkė.

Liškiava, Alytaus aps. Vilkai čia ne naujiena. Šiemet jie ūkininkams gana daug nuostolių pridarė. Neseniai vieno Žemimų kalmo, ūkininko vilkai paplovė 8 avis ir Liškiavos žydėlio ant rugių besiganantį arkį. Gyventojai mano, kad daug vilkų atėję iš okupotosios Lietuvos.

Karininko A. Juozapavičiaus paminkliniai namai Alytuje.

Alytaus šiauliai yra pasiryžę pu statyti Alytuje gražius paminklinius žuvnio pirmojo Lietuvos karininko A. Juozapavičiaus vardo namus. Namams statyti yra iš žemės reformos valdybos gauta prie Švietimo gatvės gražus 4,000 kv. metrų sklypas.

Lengvatos naujakuriams.

— Ministerių kabinetas priėmė

ŪKININKAMS ŽINOTINA.

Pasirodžius «L. Aidas, Br.» 2 ir 3 M-se neteisingsoms informacijoms, prasikiestoms, kaip visuomet būna, labai žemos rūšies puoliniais, suinteresuotiems ūkininkams Konsulatas gali tiek tiktai pareikšti, kad ligi šiolei netekas į jį kolonizavimosi reikalu nesikreipti, todėl ir pasiūlymų jokių niekam nėra davinėjęs.

Ir iš viso Konsulatas šituo klausimu jokių žygių iki šiolei nėra padaręs, todėl nenusi prieš ūkininkų draugiją jokios atsakomybės.

Šią pareiškimą turėtų įsidėmėti visi ūkininkai ir Uckaus bičiuliai.

Lietuvos Konsulatas.

įstatymą, kuriuo suteikiama didelės lengvatos naujakuriams. Jų skolas su 4% metinių išdėstoma lygiomis dalimis 50 metų. Skolą pradės mokėti šeštais metais po nuosavybės dokumentų išdavimo.

Etnografinis Lietuvos muziejus.

Profesorius Vaclovas Biržiška V. D. universitete pradėjo organizuoti naują etnografinį muziejų.

Sušelpiti nukentėję nuo audrų.

Šią vasarą Joniškio apylinkės daugelis ūkių labai nukentėjo nuo audrų ir ledų. Nukentėję ūkiai buvo ištirti ir jems sušelpiti žemės ūkių rūmai paskyrė 12.000 litų.

Rinkns medžiagą Lietuvos istorijai rašyti.

Ministerių kabineto nutarimu, nuo sausio 1 d. sveitinamasis prof. J. Lappo paskirtas prie švietimo ministerijos centro įstaigos laisvai samdomo tarnautojo teisėmis. Jis rinkis istorinę medžiagą apie Lietuvą Prof. J. Lappo seniau profesoriuo Čekoslovakijos universitete. Jis daug rašęs iš Lietuvos istorijos.

Ar atleis ištekėjusias moteris?

Daug kalbama, kad reikėtų paleisti iš valstybinės tarnybos tas moteris, kurių vyras tarnauja taip pat valstybės įstaigoje ir ima nemažą algą. Tuo būdu manoma suteikti vietų bedarbiams vyrams. Sumanymas atrodo neblogas. Juo labiau, kad atsitinka valstybės tarnyboje tokių ponų, kurių vyrai yra di rektoriniai, referentai, o žmonos tarnauja už porą šimtų litų mėnesiui. Atrodo, kad jos tuos pinigus suvartoja tik smulkiom išlaidom, o tuo tarpu iš tų 200 litų galėtų kas nors turėti nors šokių tokį pragyvenimą. Tačiau, klausiamas pasirodė labai painus ir opus, kada pradėdama konkrečiai apie jo vykdyimą galvoti. Visų pirma, kokia teise tai galima daryti? Tai prieštarauja konstitucijai. Kodėl moterį bausti už tai, kad ji ištekėjo ir kuria šeimyną. O jei-gu tokią pat algą imanti panelė gyvenanti be šeimos su aukštu valdininku? O pradėjus moteris atleisti, ar neatsiras tokių? Kodėl norima taikyti tokias priemones tekėjusioms moterims? Kodėl

ne viengungiamis vyrams, kurie daug uždriba ir šeimynų kurti nenori. Žodžiu, nors ištėkėjusiu moterų valstybės tarnyboj klausimas gan aktualus, bet tai sutinka įvairių klūčių. Todėl, vargu ar susilauksime kokio nors aiškaus įstatymo tuo reikalu. Gal čia bus elgta masi daugiau pagal nuožūrą.

PASAULYJ

Karas Mandžiūrijoj.

Karas Mandžiūrijoj vis tęsiasi. Japonai besiverždami pirmyn užima vis didesnį Kinijos žemės plotą. Provincijos Džeu, kuri randasi šiaurės didžiosios kinų sienos, didesnę dalis jau akmuo po ta Japonais. Kinai iki šiol vis traukėsi neuždami japonams rimtos kovos jie skundėsi Tautų Sąjungai prašydami sudrausti japonus ir neleisti okupuoti priklausančių jiems žemių. Japonai į visus T. S. gos žygius labai mandagiai atsakynėjo ir rinta įrodydavo, kad tame esą kalti patys Kinai. Į T. S. gos įrodymus, kad japonai užimami Mandžiūrija ir besiverždami į Kinijos teritoriją, sudaro padėti, kuri jokiu būdu negali vesti prie taikos, japonai visai tiksliai įrodė, kad Versalės sutartimi sudaryta padėtis Europoje esanti daug pavojingesnė, negu dabartinė padėtis Mandžiūrijoj. Japonų panašūs žygiai ir begalinis noras užvaldyti vis didesnius Kinijos plotus, duoda aiškiai su prasti karaujamiems tarp savęs Kinijos generolams, kad tarpusavy nesantaika sudaro gan rimtą pavojų netekti šalies nepriklausomybės. Sąryši su tuo dauguma žymesnių generolų pareiškė centraliniam valdžiai savo solidarumą ir norą išvien veikti prieš japonus. Taigi Kinijoj laukiama rimtų įvykių.

Pusė išlaidų militaristiniams reikalingams.

Varšuva. Svarstant seime nekurios papildymus bei pakeitimus 1933 metų Lenkijos biudžeto, valdžios atstovai pareiškė, kad šių metų militaristinėms išlaidoms yra skiriama 400 milijonų zlotų, t. y. daug mažiau negu priešais metais. Tačiau šis pranešimas opozicijos atstovų tarpe sukėlė didelio nepasitenkinimo. Jie nurodė, kad jeigu priskai-

tyti išlaidas sienų apsaugai ir jaunimo karinio pobūdžio organizacijoms, tai su sidarys apie 50% viso biudžeto kuris siekia 1,100,000 zlotų.

Lenkų vyskupai parduoda brangenybes.

Varšuva. Jau antri metai, kaip Vilniaus istorinei katedrai grėsia rimtas pavojus sugriuti. Mat pereitų metų potvinis labai paplovė katedros pamatus, o lenkų valdžia jiems atremontuoti neranda galimybes ir lėšų. Kad tą istorinį paminklą atremontuoti, vyskupai nutarė parduoti dešimtis brangių gobelių iš XIV amžiaus Popiežius sutikęs nupirkti sumokėdamas po 70,000 zlotų už kiekvieną, tačiau lenkų valdžia neduoda leidimo jų išvežti.

Sapnuoja ar vaidinasi.

Iš Berlyno pranešama, kad esą Lietuvos universiteto studentai įteikė vyriausybei memorandumą reikalaudami, kad universitetas iš Kauno būtų perkeltas į Klaipėdą. Perkeltimo argumentai, esą tuo žygiu bus galima greičiau sulietuvinti vokiečių apgyventas Klaipėdos kraštas. Matyti Berlyno ponams sapnuojasi, ar vaidinasi?

Vis dar šliaušiasi dėl skolų.

Londonas, 24. Iš Washingtono gautomis žiniomis. Š. Amerikos yra nusistačiusi vesti dėl karo skolų mokėjimo derybas tik su tomis valstybėmis, kurios iki 15 d. gruodžio mėn. pereitų metų įmokėjo priklausančią dalį skolų. Tos valstybės yra: Anglija, Italija, Čekoslovakija, Suomija, Latvija ir Lietuva.

40% Danijos darbininkų - bedarbiai.

Kopenhaga. Praeitų metų pabaigoj Danijoj buvo įregistruota 137,000 bedarbių, t. y. 40% visų krašto darbininkų neturėjo darbo.

Bedarbių demonstracijos Taline.

Talinas. Sausio 3 d. Taline įvyko bedarbių demonstracijų. Keli šimtai bedarbių susirinko ties rotuės rūmais ir pareiškė miesto galvai visą eilę reikalavimų. Vakare demonstraci-

jos pasikartojė dar aštresne forma. Demonstrantais išsklaidė policija.

Ministerių kabinetą sudarė Hitleris

Berlynas. 30. Vokietijos prezidentas Hindenburgas patvirtino naują Vokietijos ministerių kabinetą, kuri sudaryti buvo pavesta garsiajam Hitleriui. Hitlerio kabinetą įeina: Papenas — vice pirmininku; W. Frick — vidaus reikalų; Neuroth — užsienių reikalų; Schwerin — finansų, Hugenberg — pramonės ir žemės ūkio ir F. Sedte — darbo ministru.

Savo deklaracijoj Hitleris pareiškė, kad jo sudarytojį vyriausybę nedarysi jokių eksperimentų ūkio bei politikos srityje, bet labai tenka atbėgti, ar sugėbs savo pažadus ištesėti.

Paskyrimas Hitlerio Minist. pirmininku labai gyvai komentuojamas užsieny. Prancūzų spauda sukėlė didžiausį triukšmą, tuo tarpu italų spaudoje ir tą vokiečių žygi žiūrė labai palankiai. Angliu laikraščiai pažymi, kad prie šių laikų vidaus padėtis, Vokietija kitaip ir padaryti negalėjusi.

Kronika.

Nelaimės ir vargai.

Mairink — Sautos. Sausio mėn. 27 d. naujai tiesiamoj gelžkelio pirmajam tunely įvyko šiurpalinga nelaimė. Dirbant nakties metu griudami iš virsaus akmuens užgriuvo du ten dirbančių lietuviai — J. Tuma ir Juozas X. Nelaiminguosius subėgė darbininkai iš pūkmenų ištraukė dar gyvus, bet taip sužalotus, kad vargiai ir pagys.

Pirmam tunely darbas labai pavojingas ir neatsakomingas, nes sužeistųjų nenorėdama su policija reikalus turėti, kompanija liginonėn neveža. Pavašiai buvo ir šiuo metu. Sužeistuosius lietuvius atnešė barakan ir paliko. Bet atsirado iš tu pačių lietuvių du ištikimi draugai: P. B. ir J. G., kurie veik mirėtančius sužeistuosius nuvežė Santos ligoninėn ir apie įvykį pranešė policijai.

Kompanijos administracija sužinėjusi apie tą jų žygi, pavarė juos nuo darbo.

Prieš tokį nežmonišką kompanijos elgesį, visi ten dirbę lietuviai susitarė griežtai protestuoti — neiti į darbą. Tik

dėja, neišai tas trūko: išgirdę administracijos grąšimus dauguma vėl nuėjo dirbti. Labai bloga ka nors atsiekti, jei pas žmones nėra vienybės. Vieniagai ir sutartinai dirbant visokias negeroves ir čia būtų galima sušvelninti, tik nelaimė, kad mūsų žmonės apie tai mažai galvoja. Jiems čia pingutė ir trukūna vėnas daugiau rūpi. Labai liūdna!

Belaglovas

Lepros pavojus Brazilijoj.

Žymus raupsų (lepra) tyrinėtojas Dr. Belizario Penna, pareiškėdamas nurodė, vis didėjanti ta baisia liga sergančių skaičių. Paduotomis jo žiniomis, tas skaičius per paskutinius 30 metų dešimteriopai padidėjo. Taip 1890 metais tūkstančiui gyventojų tekdavo 0,11% raupsuotųjų, o 1926 met. sergančių jau buvo 1,10%.

Jo nuomone valdžia labai blogai daranti uždarydama į kolonijas tik tuos, kurie patys į ją eina, arba kuriais nėra kam rūpintis, Kitiems leidžiama gyventi namie. Bet tie kiti gyvendami namie ir padeda ligai plėstis, sudarydami vis didesnį visuomenės pavojų.

Belisario Penna noro kaip pa vyzdį Lenkiją, kurioje ta liga sergančiųjų skaičius buvo ėmęs didėti. Tačiau valdžia sudorojus visus raupsuotuosius į specialiai įrengtą koloniją, jų skaičius ėmęs mažėti.

Jis pataria ta liga sergantiesiems įteikti koloniją «Iha Grande» saloje, kur galėtų tilpti apie 700,000 raupsuotųjų. Toje kolonijoje raupsuotieji galėtų gyventi valdžios, arba savisių ūkaikom, įrengtas kolonijos kaštuotų jo nuomone apie 30 milijonų milreisių.

Darbo mokesnio minimumo nustatymas.

Kaip patirta, São Paulo interventorius yra susirūpinęs praveisti įstatymą nustatantį minimalų uždarbį, taip pat daromi jau tam tikri žygiai, kad tą įstatymą paskelbus jis būtų tučtuojaus vykdomas.

Fabrikams bei kitoms pramonės įmonėms pasiūsti tam tikri užklašimų lapai į kuriuos įmonių savininkai turi griežčiau laiku atsakyti.

Valdžia supranta, kad šiam sumanymui įvykdyti rasis daug klūčių, bet vistiek griežtai yra nusistačiusi įvykdyti tai, kas kitose šalyse jau senai įvykdyta.

A. M.

Ekspedicija į Amazonos kraštą.

Nuotykių romanai.

(tąsa XXV.)

O kadangi ji negalinti be jauno mėsenio vėl atsiklausyti demonų, tai klausimą jį pasiuntusi Anka, virahua si galva, ir prašiusi jo paskubėti.

Anot Ima Sumakos, per ateinančių jaunatį šiaip ar taip būsianti vyrų diena, todėl ir Anka būtina ateisias.

„Ka tu vadini vyrų dieną?“ paklausė Meškutis. Visi trys sėdėjo ant u pokšlio kranto palmės pavėsy, o kojas mirkė šaltame vandeny.

Ima Sumaka nustebo. Per kiekvieną jaunatį, atsakė ji, ateina vyrų iš Virahuasi paimti j savo rankas tas meškutis, kurias mėnulius nuvalė. Tik iš saulės dukterų kilę vyrų tegali tai daryti. Ta žinia labai sudomino Meškutį ir miss Astoraitę. Šis klausimas jiems atrodė gana svarbus.

„Tai jūs aklas ir viranhuasi vyrų esate vienos kūnės?“ paklausė Meškutis. — „Taip, visi, kurie yra kilę iš saulės dukterų, yra virai“ — pritarė Ima Sumaka, ir sau ant krūtinės padarė tokį gosta, koks tik primi tyviškiausias žmogus gali padaryti. Paskiau atsigulė auakštenika ant žolės ir pažirėjo į Meškutį su tokia sąspena

lyg visai nebūtų tokios kalbos kalbėję. „Tas geriausiai išsprėstas veislės pagerinimo klausimas!“ sušuko Meškutis. „Suprask tamta, mis Astor! Aklašai ir Virahuasi indijonai save vadina virai — virai. Inkasai vadina saulę virai — kotšua. Virahuasi, vadinas saulės namai. Aikeanbenanasai pridėjo sau vardą aklas, saulės dukterys, ir kalba kotšua tarne, kuria kalbėjo senieji perujėičiai. Todėl virai — virai gali būti tik inkasų giminės šaka, kuria ispanai — atelviai čia nubloškė. Jie čia aukštumoj ir klimato atžvilgiu geresnė vietoj išliko sveiki ir tvirti, o kiti nuklydę į šlapias ir nesveikas vietas visškai išsigimė, susmuko.“

Kadangi to krašto moteriškės greit subręsta ir sensta, tai greit iškilo moteriški trūkumas ir todėl reikėjo tuoktis su žemumų moteriškėmis. Todėl norint išlaikyti perujėičių draudziamąjį įstatymą dėl maitymosi su kitomis giminėmis, atėjo nenorom geniališka mintis laikyti giminės grynumą nors tarp «bajorų» vyriškių ir moteriškių. Todėl buvo reikamos ne bet kokios virai — virai moteriškės, o saulės dukterų liekanos, arba aklasų, kurios buvo išbėgusios iš senosios inka valstybės. Saulės

dukterys buvo kilusios iš inka ar kitų diduomenės luomų ir rasės grynumo atžvilgiu buvo geriausios. Ypač stebėtinas čia buvo vienas reikalas... kad senosios religijos ir papročių reikalai vyravo gamtos reikalams, būtent: aklašai; buvusios vienuolės ir valdovės, saugojusios nekaltę senoj Peru, čia visai kitą gyvenimą gyvena.“

Meškutis kalbėjo karštai, todėl tik dabar, baigęs kalbą, pastebėjo, jog miss Astoraitės veidas apsitraukė gana keistais bruožais. Ji ne tik nebuvo tos kalbos pagauta ar suinteresuota, bet nelankė reikalingu ir užsirašinėti. — «Vadinasi, tas buvo aikeanbenanasų paslaptis» nutęsė ji pyktele. — «paklausk tamta, kas renka per vyrų dieną — vyrų ar moterų?»

Ima Sumaka nusišypsojo. „Ar tu manai, kad Anka ir jo sūnus jus į rankas kiekvieną tapirą ar kraliką?“ atsakė ji klausimai ir voz pastebimai atsiduso.

„Shoking!“ sušuko miss Astoraitė, kai Meškutis jai išvertė Ima Sumakos atsakymą, ir nusisuko. Tas priklausomumas moterų nuo vyrų visiškai išblaskė jos norą toliau besidomėti amazonėmis. Tuo tarpu Meškutis be pertrauko vis klausinėjo Ima Sumaką. Toliau jis sužinojo iš jos, kad aikeanbenanasų kalmai tęsiasi ligi Ronkadorų arba knarkiančių kalnų papėdės. Visi klausė moteriškės — viršininko, tikriau sakant, moteriškės — mediko, kuri buvo nenkama visam amžiui ir nepakeičiama dabar tas pareigas ėjo Kava Oklo. Vyrų negali jėiti į amžonių gyvenamąjį sritį. Vyrų ne tik dirba žemė, medžioga, žvejojai, bet ir kariaviai. Prėdž atelviaus, tiek baltuosius, tiek kitos giminės jie yra nepermaldujami žiaurūs, pasakė Ima Sumaka; kiekvienas atelvis yra nužudomas arba nuvedamas į Viranhuasi ir aukojamas «Didžiajai Žuvei.»

„Ar «Didžiajai Žuvei» sušuko Meškutis. «Kas ji tokia yra?»

Ima sumaka išgąstomai rankas su dėjo ant burnos. — «Apie tai aš negaliu kalbėti», pasakė ji baimeingai. Meškutis toliau ir nebemėgino jos klausiti. Tik įkalbinėjo jai, kad čia yra religinė paslaptis, arba netikra baimė, kuria apinti visi aikeanbenanasai tikėdami visokiems niekams. Dabar Meškutis, išgirdęs iš Ima Sumakos «Didžiosios Žuvies» sąryšį su atelvių žudymų, pats pradėjo nerynauti, ir jo nerimas neslugo, bet tolydžio kilo.

Meškutis nebuvo tos rūšies žmogus, kuris baidosi niekų. Tačiau pastarieji jo gyvenimo metai peraugę jį įtinkino, jog baimės jausmas be reikalo nekelnoko, o jei jis ateina, tai turi būti rimto pagrindo. Jo nerimas dar kilo sąryšy su prisilėgta nuotaika ir neramiu sapnu. Tas sapnas jį lyg ištėlė iš dabartinės būklės ir iš jo padarė lyg du žmones. Jis jautėsi gana blogai. — Tur būt mane ims drugys krėsti, dažnai jis pats sau manė. Tačiau drugio nejuoto o prisilėgta nuotaika pasiliko. Nenorėdamas miss Astoraitės gąsdinti apie save jis nieko jai nesakė.

(Bus daugiau.)

Neatsilik ir Tamsta!

Nes vienintelį mūsų kolonijos tau-
tinės minties savaitinį laikraštį «LIE-
TUVIS BRAZILIJŲ» skaito visi susi-
pratę lietuviai.

«Lietuviai Brazilijoje» yra vienin-
telis Brazilijos lietuvių laikraštis, ku-
riame atspindi mūsų išeivių kultūri-
nis, visuomeninis ir ekonominis gyve-
nimas.

«Lietuviai Brazilijoje» yra visi apo-
litinis, nes jam rūpi tik grįžti lietuvių
kolonijos moralis ir materialis geruvis
«Lietuviai Brazilijoje» yra pigiausias
laikraštis, nes metams kaštuoja tik
10\$000; užsieniuose dvigubai.

Adresas: «Lietuviai Brazilijoje»
Caixa Postal, 1764, São Paulo,

S. Paulo L. R. K. šv. Juozapo
parapijos
KRONIKA.

Bažnytinės žinios.

Švento Antano bažnyčioje pas lie-
tuvų parapijos kleboną rengiasi priimti
moterystės sakramentą šie lietuviai:

1). Povilas Mazuras, Vajėsiškio
parap. gyv. r. Newton Prado, 8, su Bro-
ne Leikaukaite, Punios parap. gyv. ten
pat.

2). Karolis Čepukas Anykščių
par. gyv. r. Caninde, 206, su Tekle
Vengryte, Anykščių parap. gyv. r. Julho
Ribeiro, 36.

3). Juozas Ašmeigas, Kriaunų par
gyv. r. Do Comercio, 22, Araraguara
su Magdalena Stanjukynaite, Kalvarijos
par. gyv. r. Barra da Tibagy, 70.

4). Juozas Liaugardas, Šiaulių
par. gyv. r. Prates, 6, su Kazemira Ge-
cevičiute, M. Upyna, gyv. ten pat.

5). Petras Ivanuskas, Sėtos par
gyv. r. Leocadia Sintra, 27, su Magde-
lena Novickaite, Kalvarijos parap. gyv.
r. Tobias Baretos, (Belem).

DĖMESIO!

Sekmadienį, vasario mėn. 5 dien.
bažnyčioje S-to Antonio do Pary bus
viskupis, kuris pamaldoms pasibaigus
nuo 1. val. birnavos (teiks sutvirtinimo
sakramentus).

Norintieji pirmavotis privalo išsi-
imti korteles, kurios bus išduodamos
ketvirtadienis ir šeštadienis, nuo 6
iki 9 val. vakaro šv. Antano bažnyčios
raštinėj. Kortelės kamaus po du miliu.

Bus pirmavojami visi kaip ma-
žiukai, taip dideli. Nuo 7 metų vaikai
privalo atlikti išpažintį, o kurie dar
neprilieti prie šv. Komunijos, bus ant
greitųjų pamokomi ir priliesi.

Pageidaujama, kad kūmai ir kū-
mos, taip pat būtų atlikę išpažintį. Iš-
pažintin eiti gal 3, 4 ir 5 d. vasario,
ryto nuo 6 val.

Klebonas.

Skaityk ir platink „Liet. Braz

Moterų skyrius.

L. Majienė.

Kelios atskiros mintys auklėjimo
reikalui.

(pabaiga)

Mergaitė atsakė: „Allemá“. Ponia
atsiliepė, kad hungaroza. Nežiūrėdamas
į ponios pasakymą, pardavėjas vokitis
kreipiasi į ją vokičių kalba ir ką gi
— mergaitė atsakė portugališkai, kad
nesupranta. Ponia su pardavėja pradė-
jo juoktis. O mergaitė pasirodė esanti
lietuvi, nes čia pat priėjus prie jos ki-
tai lietuvi kalbėjo lietuviškai. Tai ma-
tote: nei vokiečiai, nei vengrė, tik save
pajuokai ištačius mergaitė, kuri neturi
garbės net savo šeiminiškės akysė.
Koks liūdnas reiškinys. O kiek tokių
yra! Ne tik, kad jau svetimtausių akų
se išsizada savo vardo, bet ir tarp savų
nepažinstų žmonių. Štai kad ir perei-
tų metų vaikučių pirmos komunijos
šv. Antano bažnyčioje dieną. Susitačius
vaikus po komunijos fotografuoti, viena
iš būrio visokius grimasoms pradėjo
pryškų portugališkai vaikus drošioti,
kad reik stovėti taip o ne kitaip. Po
fotogr. kunigas paskelbė, kad vaikai
bus įrašomi į šv. Sakramento broliją.
Ta pati mergaitė sukinasi ir rėkė: «que
brolija não comprehendo». Bet vis, jei dau-
guma iškentė, tai viena sena mamytė
to negalėjo iškęsti ir viešai mergaitė
iškoliojo: «atsirado, girdi nesuprantanti
mat nežinoame, kas ji yra per „merga-
s“. Kiek ai likau tai senutei dėkinga, ne
galu jums išreikšti.

Tokie ir tam panašūs reiškiniai
uesudaro mums garbės, tik žeminis mus.
Priauganti karta turėtų tuos trūkumus
atitaisyti, užtat kad ji bus gerai pazi-
nusi vietos papročius ir gerai žinanti
savo padėtį.

O tokius žmones išauginti, kad pak-
keltų lietuvių vardą, kuri didžiūnoj yra
supurvinata, gali tik motina ir mūsų
mokyklos. Bet jeigu motina eis savo
keiliu, o mokykla savo, tada geriau pa-
likti vaiką ramybės. Pavydž. leidžia
vaiką į lietuvišką mokyklą. Mokyklų
iš jo bent per lietuvių pamokų laiką
reikalaunama kalbėti lietuviškai. Sužino
tai motina ir savo: «o ar mes girdi Lie-
tuvos duoną valgom, kad mus vers
kalbėti lietuviškai».

Arba vėl: «mano vaikas mokinas!
brazilų mokyklų, bet jis puikiai skaito
ir lietuviškai, kam dar čia tos lietuvių
mokyklos».

Taip jis skaito, bet nesupranta nei
šimtosios dalies ką jis skaito. Paklausk
tu savo vaiką, ką dirba ūkininkai, kas
per augalus linai, ką mes vadiname ja-
vais, kas yra malūnas? Tau nei vienas
neatsakys. Mano pačios mokyklų mo-
kinasi 60 vaikų, ir iš pradžios metų,
nors dauguma ir paskaitė lietuviškai.
bet į klausimus nei vienas neatsakė.
Na, o apie rašto darbus nė ko ir kal-
bėti.

Kad reikalinga čia bent pradinė
mokykla baigti portugalų kalbą, tai nūr
abejonės, tas yra būtinai reikalinga čia
gyvenantiems, bet tas galima atlikti ir
lietuvių mokyklą lankant.

Kiti vėl kalba: «kam čia tos kal-
bos, negrįšim mes Lietuvon, nereik mūs
vaikams nei kalbos». Ai aukščiau mū-
nėjau apie tai, kokie iš to vaisiai, bet
dabar paminėsiu, kad niekuomet nerei-
kia nieko išsizadėti. Kas yra šiandien
— žinome, kas rytoj bus — sunku pa-
sakyti.

Skaitom mes laikraščius apie šiu-
rės Amerikos lietuvius. Kurie ten kelias-
dešimts metų gyvena. Bet sugrižę sve-
čionais ar apsigyventi yra gerbiami, nes
jų vaikai nors ir ten gimę, bet moka
tėvų kalbą.

Antra, atminti motinos, nors
jūs ir išsizadėtumėte savo kalbos ir leis-
tumėte tą vaikams, bet lietuvių vardo
jūs niekuomet negalėsite išsizadėti. Tas
«lithuano» jums bus visur įrašyta, nors
jūs ir naturalizuotumėtės, — vistiek
figūruos, kad tai buvęs lietuvis arba
gimus ir lietuvių tėvų. Viena tik lieka,
gerbt save, gerbt savo ka'ba, gerbt vi-
sa kas savo, tik tuomet pakilsime ir
tik tuomet mus gerbs ir kiti. Taigi, mo-
tina, nekeverzek su savo vaikais, su
savo šeima svetima kalba, bet kalbėk
vrai, aiškiai savo tėvų kalba. Nesi-
girk, kad tavo vaikelis jau pamiršo lie-
tuviškai, kaip tai daug neįsimintingųjų
daro. Bet reikalingi iš jo kad bent su
tavin savo kalba kalbėtų. Lai kiekvie-
nos lietuviškos motinos vaikas pradėda
mas tarti žodžius, liitaria aiškiai — ma-
myte, mama — tėte, tėveli! O ne kita
kokia svetima kalba pamėgdžiodamas.

DĖMESIO.

Išvykimo prežasties delei, laba-
lengvomis išsimokėjimo sąlygomis pa-
siduoda veik išmokėtas sklypas su namu
Vieta labai graži ir tik dvi minutes
kelio nuo bondės Prudente, 32.

Kreiptis. Villa Prudente, rua São Sal-
vador, 40.

Reikalingi

1 malariis, dirbti ant rankinių mašinų

3 prityrę darbininkai.

Kreiptis: Rua Silva Pinta, 1 (Bonu
Retiro) S. Paulo.

«LIETUVIS BRAZILIJŲ»
ISEIVIO DRAUGAS

Tada tikrai nereikės gėdintis prisipa-
žinti esant «lithuano», nes patys save
gerdami priveršite ir kitus jums gerbti.

V. ATKOČAITIS.

Paskutinis spindulys.

(novelė)

Tą vakarą sodo medžiai buvo ne-
paprastai dideli ir juodi. Dar juodėjęs
jų šešėliai driekėsi žaliamo pievos kil-
me sudarydami milžiniškus silnetus, kur-
ie vakaro prieblandoj buvo panašūs į
juodus gedulo ūdus. Viskas nepapras-
tai atsismainė, pakito.

Dar neseniai paskutinis saulutės
spindulys bu' savo sodo medžių viršū-
nos, platų rožių krūmų, auganti palei
kelį ir...

— Sudiev, mylima saulute, nebu-
čiuosi daugiau mano veido — dreban-
čiom lūpon pratarė Vytas.

Jis palengva, nesukubėdamas, atsi-
sėdo ant cementuotų laiptų, blizstančiomis
akimis apmetė žalią sąlą, užės atkran-
tes, palei taką nudžiūvus, nulaužta vir-
žūne medį.

— Ir jis toks vieniskas, visų už-
mirštas... lyg ant lygtaus lauko išvilktas
pakaruoklis, lyg visų uamirštas kryžiaus
smūtkelis...

— Ir jis susimąstė...

Aplink buvo tyju. Tik ten, rausvų
namelių eilė skambėjo bernų girta su-
tartinė. Taip įkyri ir nuobodū, kaip se-
no elgetos automatiškas «Tėve mūsų».

Vytas jos negirdėjo... Jo vaizduo-
tėj kkleidokopo tvarka bėge praėities
vaizdai. Tokie malonūs, brangūs sielai

vaizdai... Vaizdai, kurie tyg svečiai ap-
lanko sielą ir vėl slypasū po paslaptin-
ga užmiršties skraiste...

— Taip! Viskas, rodom, neseniai
buvo... bet praėjo ir nebegrįš... Viskas
dingo. Dingo ir mano jaunatvė — jo
galva nusviro ant krūtinės, vakaro vė-
sus vėjelis taršė juodus plaukus ir bu-
čiavo jo bevitiškai nusimėnuoj veldą —
Ką man gyvenimas davė — per visą jau-
natvės žydintį pavasį — tą paskutiniai
du metai atėmė, išplėė. Išplėė mano
širdį, geležies pančiais surakino sielą
ir...

Ten, palei taką augančio sauso
medžio viršūnėj, krankė juodi varnai
plasnodami savo plačiais sparnais.

— Atėmė viską iš manęs... Viską
atidavė au gyvenimui. Daugiau neturiu
nieko. Kas dabar iš manęs?... Likau
valkata, visų užmirštas... gyvenimo sū-
kuriai, kurių aš nepažinau, mane visią
kai parbloškė, pradūdė... Kam dar gy-
venti, kam kankintis? Juk taip sunku
žmogui kentėti...

Jis atsidūno. Pakėlė akis. Dangu-
je mirgėjo kelios žvaigždutės. O ten,
rausvų namelių eilėj, dar skambiau verkė
armonika, klegėjo vyrų ir mergaitės.
Jam taip griaudu pasidarė. Iš akių iš-
sirsito dvi sidabrinės ašaros ir lyg per-

lai, nurlėdėjo ant cementinių laiptų.
— E, kad tai būčiau gimtinėj, tar-
pe savųjų... o dabar?... Nei motulės ka-
po negalėsiu aplankyti. Ir tu, motule,
nelankysi sūnaus kapo... Jį žmonės su-
pils, apaugs žole, susilygins su žeme ir...
išnyks, be žymės, be balso. Jo niekas
nelankys, neišlės nei vienos skausmo
ašaros...

Per jo veidą pasipylė upeliai sąarų
ir riedėjo ant šaltų, cementinių laiptų.
Riedėjo lyg perlai paskutinės skausmo
ašaros...

Jis nusiramino. Leido krūtinėi pa-
ilsėti. Juk jis verkia paskutinį kartą, o
verti taip gera, taip malonu...

Iš sodo medžių pabudęs vėjelis,
bėgdamas pro šalį, lyg guostiamas, bu-
čiavo jo veidą.

— Išsiverkus sielai lengviau... —
pašnabždėjo vėjelis ir nubėgo tolyn.

Jis tyliai verkė. Verkė praėjusių
jauvatvės dienų, gimtinės, verkė viso
pasaulio. Verkė pražudyto gyvenimo,
palažtų jaunatvės sparnų.

Vytas tyliai, lyg šešėlis, įsilinko į
kambary. Nuo stalo paėmė laišku dau-
gybę. Apmetė viską akimis. Lengvai at-
sidūso, paslėpė kišenėn laiškus ir, ran-
koj suspaudęs juoda, šaltą daiktą, tyliai
pranyko nakties tamsoj.

Dangus toks niūrus, juodai mėly-
nas. Keletas žvaigždučių mirgsi. Jis pri-
ėjo laiptus. Tyliai atsisėdo ir...

Iš rankos pasipylė juoznai rauda
na srovelė ir tekėjo ant cementuotų
laiptų.

— Viskas — drebančiom lūpon
pratarė Vytas — pabaigta su gyve-
nimu...

Jis ramus, drebančiom lūpon žiū-
rėjo į tekantį durkšniu kraują ir iš
akių vėl pasipylė paskutinės ašaros.
Krūtinėj taip lengva, saldu. Jo galva
nusviro ant krūtinės. Jis verkė...

— Kartus pasauli, pagirdė mane
savo nuodų taure... išplėsei viską iš
manęs...

Jis pažveigė į dangų. Žvaigždės
nustebę žiūrėjo į tekantį kraują.

— Tai ne kraujas! Tai raudonos
rožės, kurias segsiu mylimai prie krū-
tinės... Kokios gražios rožės!.. Eik čia,
mylimoji, tavo visą nusagstyvisiu raudo-
nų rožių žiedais, viso pasaulio mielę
dovanosiu... Eik čia, mylimoji, matai
kiek rožių? Kokios jos gražios!..

Akyse sužaliavo, išsitiesė juodi še-
šėliai, viskas atsismainė, išsikreipė. Šir-
dis pavargė. Galva prisiglaudė prie šal-
tų cementinių laiptų. Išnyko šešėlis...
išnyko rožės...

Jis užmigo...

AR JAU ATNAUJINAI PRE-
NUMERATA?. SKUBINK, KITA
BUDU NUSTOSI DAUG NAUJIE
NU IR ĮVAIRENYBIU!

Kaip katalikas Ivairenybės liko bedieviu.

(Taša)

Savaime darosi aišku, kad tokie „jauno bedievuko“ išdaromi špškai negalėjo neatkreipti, nei gimnazijos vado vybės, nei vietos valdžios organų dėmesio. Mus didvyriui pasidarė perkarštas, taigi išdumia j kaimą pas savo mėtutę. Kaimo gyvenimo sąlygos, žinoma pasikeičia: tyras oras, laukų platybės ir t. p. Bet subedievėjusiai dvasiai ir čia per ankšta. Ji veržiasi, ieško sau pramogų, kad galėtų pasotinti savo egoistiško gašlumo geidulius. Bet pasižudo, kad tokiems ponaičiukams jų mėgiamos pramogos kaime brangiau atseina negu meste. Susidaro padėtis visai nepavydėtina, kuriai išvengti noroms nenoroms prisisaina apeliuoti gimtinę ir dūmti į Braziliją, kur savo bedieviybės sekiai skleistai dirva daug palankesnė ir doros bei moralės jausmams nuslopinti randasi daugiau progų bei priemonių.

Tik dėje čia teko susidurti su viena gan svarbia klūtimi, kurią sudarė alkanio pilvo kurkimas, nes atvežtuosius pinigėlius greit pralaidokavo. Reikėjo šiaip ar taip ieškotis kokio lengvesnio darbo, nes sunkiai, nors ir darbininkų užtarėjui, dirbti nesinorėjo. O gi kas lengvesnio begalėjo būti, kaip pasiskelbti blevizgų laikraščių redaktorium. O kad daugiau pavilioti žmonių, iš karto prisidengė „nekalto avinėlio“ skraiste, pakriktydamas laikraštėlių bespalviu vardu „Liet. Aidas Braz.“ ir pasižadėdamas klasingai savo įžanginiame žodyje „Nuo Redakcijos“ būti ne mažai kibirkaitė, o didelė liepsna. Anot juo, „laikraštį neprivalą būti jokiu žmeičiu, jokių demagogijos, bet kad jama spin dėtis visų lietuvių meilė, nes spauda — tai kelias į šviesą, į kultūringąjį gyvenimą“. Be to, pasižadėjo iškilmingai, kad „L. Aidas Br.“ būs visų išveivų lietuvių organas, o kitame straipsnyje „į skaitytojus“ pasisako atvirai: „visų didžiausias nepasitenkinimas, žinoma, yra kuomet per laikraščius pradėdama vesti labai negražūs ginčai ir kuomet pradėdama kolytis ir žmeičtis, visoki asmeniniai ginčai ir negražūs žmeičtai skaitytojų patenkinti negalėjo ir negalės, todėl jis nei dešinės nei kairės nesilaikys, o vien tik stengsis būti visų išveivų lietuvių draugu ir patarėju. Tie jo gražūs pažadai buvo privilegiję net keletą ir rimtų bendradarbių, kaip va-

Ivairenybės

Didžiausi pasaulio pa kėndę turtai

Po to, kai Mussolini įsakymu buvo iškeltos Kaligulos galerios, šimtmečiais gulejusius Nierni ežero dugne, ties Roma, ir dabar, kuomet naujos Romos statyba pagal dučės planą eina visu tempu, kilo klausimas, ar nebus siekiama didžiausių pasaulio paskendusį turtų. Pagal žinomą italų archeologą prof. Nispi-Landi, tie turtai yra prieš pat Mussolini duris — jie yra Tibro dugno.

Paskendę turtai yra nesuskaitomos brangenybės, kurios senovė buvo įmestot į Tibrą, kaip aukojamos dovanos tos upės dievam.

O visoki meno darbai, istoriškos relikvijos ir kiti daiktai paskandinti, kad netektų priešui. Prof. Nispi Landi žodžiais, Tibre be aukso, sidabro ir kt. brangenbių, galima rasti šimtus skulptūrų, monetų, žaislų, senoviškų ginklų, kurie žuvo Tibro upės gėlmėse per rasių ir tikėjimų kovas, kuriomis taip turtinga Romos istorija. Tuo jis įsitikino vadovaudamas upės kraštus tvirtinant. Kiekvienoj vietoj, kur tik buvo kasama, rasta daug senų daiktų, kurie kartais padengdavo visas darbu išlaidas.

Kad Tibro dugne guli didieji brangenybės, tai liudija ir Romos istorija. Pav., Vergilijus pssakoja, kad jau Gnejus buvo pasižadėjęs Tibro dievą — „upės tėvą“ — gerbti ir apdovanoti, jei jis jį saugos nuo pavojų. Iš karto j Tibrą buvo metami gyvi žmonės, bet vėliau juos pakeitė įvairios skulptūros, pinigai ir brangenybės. Ir būna, gatai oei vandaliai mesdavo į Tibrą dalį savo grobio, nes ir jie, nors ir būdami užkariautojai, norėdavo išvengti dievų rūsumo. Romos karo vada! bėgdami nuo priešu, mesdavo į Tibrą ne tik šaužis tuosius ir užmuštuosius, bet ir tas brangenbes, kurių negalėdavo išsiivežti.

Kymantą, Janvėkį ir Tėvynainį ir k. kurie greitu laiku, pažinę kuo kvepia bedievės redaktorius, atsitraukė nuo jo. Pasitreukus rimtesniems bendra darbams, kurie vis tik darė šiekots tokios įtakos, visai neteko ligšvaros ir pats redaktorius. Juo toliau, juo daugiau emė pasiroikti jo sugedusi dvasia. Laikraštis pagaliau pavirto visišku blevizgų keiksmų ir koliojimosi lapuliu.

Berželis.

Prof. Nispi-Landi įsitikinęs, kad Tibro dugne, Romos ribose, gnlis aukso žibintas, kurį Mozė, Dievui įsakius, gamino Sinojus kaime. Vėliau jis buvo laikomas karaliaus Dovydo šventykloj. Titus, Jeruzale sunaikinus, žibintą išsiivežė į Romą. Vėliau žydai, kurie šią savo šventenybę, niekuomet neileidė i akui, žibintą paskandinę Tibre. Šio žibinto vertė neapsakomai didelė ir jei jis būtų surastas, tai būtų didelis indėlis senovei tirti.

Žibintas padarytas iš gryno aukso ir turis tris pėdas aukščio.

Toliau tikimasi, kad Tibro gėlmėse gali būt rasta Minervos statula. Fi dijas darbo, o taip pat Horaklo, Marso ir Veneros statulos.

Šias brangenybės išgauti planavo dar 18 šimtmetj prancūzų pasiuntinys prie Šv. Sosto kardinolas Polinianas. Tuo tikslu Tibro upę trijų km. ilgy turėjo būt pervesta į kitą vagą. Tam planui pritarė ir popiežius Benediktus XIV, bet kol Polinianas ieškojo kapitalo, popiežius mirė, o jo įpėdinis atsisakė prancūzui padėti, nes, esą, upės vagos pa kaitimas būtų pakenkęs Romos klimatui. Jei Mussolini bandytų paskendusius turtus dabar išgauti, pasaulis gali laukti didelės sensacijos, prieš kurią Tutan kamono kapo suradimas oūtų tikras niekas.

Šuo geležinkelio sargas.

Netoli nuo Barcelonos, pakeliui į Montserrat vienuolyno, eina geležinkelio linija, kurioj šuo eina sargo pareigas. Vienoj vietoj, kur kelias perkerta geležinkelj, galima visuomet pamatyti gulintį šunį, kuris tuoj krinta į akis, nes ant galvos yra uždėta maža kepuraitė. Tai Vaherro stoties sargas. Geležinkeliečiai tikrina ir sako, kad šuo tas pareigas atlieka labai stropiai.

Žemės kreiseriai.

Prancūzų spauda minėdama kariuomenės rudenis manevrus, nenutylj apie naujojo ginklo praktišką pavartojimą. Išrastas yra naujo tipo tankas, vadinamas „žemės kreiseris“. Be to, šia važinėjančią „tvirtovę“ lydi ir būrys mažesnių tankų, todėl jos sunaikinimas yra sunkiai įmanomas. Manevruose rezultatai buvo puikiešiai. Tanko konstrukciją, detales ir planus slepia.

SPAUDA MŪSŲ GALYBĖ.

Pranešimai

Sekmdienę vasario mėn. 12 dien. 4 val. p. p. Lietuvių name (rua Bandeirantes, 92) įvyksta Lie. Motorų Brazilijoj D-jos visuotinis narių susirinkimas kuriame be kitų svarbių reikalų bus svarstomas ir darbo biuro atidarymo klausimas. Susirinkimui pasibaigus bus suvaidinta scenos vaizdelis „Dulkės“, lėjimas visiems laisvas.

D Jos Valdyba.

Villa Anastacio ir apylinkės lietuviams.

Šiuo turime pranešti V. Anastacio Dr. J. Basanavičiaus vardo mokyklos rajono lietuviams, kad moksias šioje mokykloje jau prasidėjo nuo 1. d. vasario mėn. Vaikūčių užrašinėjimas dar tęsiasi iki 20 d. vasario mėn. Lietuvių kalbos pamokos buna nuo 8 iki 11 val. ryto: tomis valandomis ir vaikūčius galima prašyti. Prie to gi prime nam, kad jokių prašymų šiais metais nereikia.

Mokyk. V-ba.

Villos Bellos tėvų dėmesiu.

Šiuo pranešama Villos Bellos ir apylinkės vaikų tėvams, kad D. L. K. Vytauto mokykloj atsidarant antrai klasei, dar yra keletas laisvų vietų. Ta pačia proga pranešama tėvams, jog šiemet žyminis mokestis prie stojamojo prašymo yra valdžios atšauktas.

Mokyklos Vedėja.

Vysk. M. Valančiaus vardo liet pradžios mokykloj. Bom Retiro, pamokos prasideda nuo 1 d. vasario mėn.

Užrašymas vaikų kasdie nuo 6 iki 7 1/2 val. vakaro.
Rua Bandeirantes 92.

Mokytoja.

Šiuo pranešama Mokos ir apylinkės lietuviams, kad norintieji leisti vaikus į Dr. V. Kudirkos liet. pradž. mokyklą turi užrašyti. Vaikų užrašinėjimas tęsiasi iki 10 dien. vasario mėn. Kadangi mokykloje vietų skaičius apribotas, prašoma paskubėti, nes vėliau nebus galima priimti.

Mokyklos Valdyba.

Surengė A. MAJUS.

(taša XV)

- Alienacão, f. pardavinimas, išleidimas; mental, pakvaišimas.
- Alienado, adj. išleistas, parduotas, atsikratytas; pakvaišęs.
- Alienar, v. išleisti, atsikratyti, parduoti; — alg. (de si), ką nors į padūkumą įvesti; — se, netekti proto, susiti.
- Aligearar, v. palengvinti; švelninti.
- Aligero, adv. greitai.
- Aljar, v. retinti; gesyti; iškrauti (laivą); palengvinti (sunkumą); — se palengvinti sau ką nors.
- Aljo, m. palengvinimas (sunkumo); gesinimas.
- Alimentação, f. maitinimas, pėnėjimas.
- Alimental, adj. maistingas.
- Alimentar, v. maitinti, pėnėti.
- Alimento, m. maistas, penas.
- Alimentos, adj. maistingas.
- Alimpa, s. f. valymas.
- Alimpador, m. valytojas.
- Alimpadura, f. valymas; as alimpaduras, pelai, nuotrupos.
- Alimpamento, m. valymas, švara.
- Alimpav, v. valyti; os moveis, nuo baldų dulkes valyti.
- Alindar, v. gražinti, dabinti; prikalinti.
- Alindhador, m. gair.
- Aginhamento, m. tiesi linija; lyivavimas; matavimas tiesia linija.
- Alinhar v. lygiuoti, tiesiti (metuoti)

- tiesia linija).
- Alinho, m. švarumas (be dėmių); rikiuotė; rūpestis.
- Aliguita, f. tam tikra dalis.
- Alistar, v. lyginti, glostyti, poliruoti.
- Alistador, m. surašinėtojas.
- Alistamento, m. surašinėjimas; verbavimas.
- Alistar, v. įtraukti į sąrašą, verbuoti; — se, pasiduoti į kariuomenę; įsirašydinti savanoriu.
- Alizadura, f. lyginimas; glostymas poliravimas.
- Alizar, v. lyginti, glostyti, poliruoti.
- Alizares, m. pl. išdėjimas sienų koklėmis.
- Aljube, m. duobė; kalėjimas (dvasininkams).
- Allegação, f. išvedimas, privedimas.
- Allegar, v. išvesti, privesti.
- Allegoria, f. alegorija, kitakalbiškumas.
- Allegoricamente, adv. alegoriškai, kitakalbiškai.
- Allegorico, adj. algoriškas, kitakalbiškas.
- Allegorizar, v. alegorizuoti, kitakalbiškai ką pasakoti.
- Alleluia, f. aleluja.
- Allema, s. f. vokiečių; adj. vokiška.
- Allemanha, f. Vokietija.
- Allemão, s. m. vokiečias; adj. vokiškas.
- Alili, adv. ten, tenai.

- Alliaceo, adj. česnakiškias; česnakinis.
- Alliado, adj. susidraugavęs; s. m. sėbras, draugininkas, santarvininkas.
- Alliagem, f. sąjunga, susivienijimas, santarvė;
- Alliança, f. sąjunga, susivienijimas santarvė; jungtųjų Ziedas.
- Alliar, v. surišti, sujungti, sutarti.
- Alliiação, f. pavilijojimas, suvedžiojimas.
- Alliador, m. suvedžiotojas, vilio tojas.
- Alliciar, v. pavilioti, suvedžioti.
- Alliciente, adj. viliojamas, suvedžiojamas.
- Allivjadamente, adv. lengvina mai, švelninamai; ramina mai.
- Allivador, m. švelnintojas, ramintojas, lengvintojas.
- Alliviar, v. švelninti, raminti, lengvinti.
- Allivio, m. sušvelninimas, nuraminimas, palengvinimas.
- Allocação, f. prakalba (papos į kar dinolus).
- Allopathia, f. alopatija, gydimo būdas visai priešingas homeopatijai, pav., karščio slopinimas atšaldymu.
- Alludir, v. prikaišioti, išmetinėti.
- Allumiao, adj. nušviestas, išaiškintas.
- Allumiar, v. nušviesti; fig. išaiškinkinti.
- Allusão, f. priekištas, išmetinėjimas.
- Allusivo, adj. priekištingas, išme-

- tinėjimas.
- Alluvia, f. išsiliejimas, potvynis.
- Alma, f. siela, vėlė dvasia; nuotaika drąsa; — do outro mundo, vaiduoklis vėlė — de Deus! del Dievo! minha — širdelė!
- Almandrva, f. tunų (tokių žuvų) gaudymas; tinklas tunams gaudyti.
- Almagra, v. raudonai dažyti.
- Almalha, f. telyčia.
- Almalho, m. buliukas.
- Almanach (almanak, almanaque), m. kalendorius, metraštis.
- Almandina, f. karbunkulas (skaudulys).
- Almanjarra, f. rodyklė, gražulas (diselis).
- Almargeal, s. m. klampi ganykla.
- Almargem, s. m. ganiava; veja.
- Almargio, adj. ganyklinis; laukinis.
- Almaticha, sėbrakas.
- Almecega, f. mastiko sakiai.
- Almeirao, m. laukinė cikorija.
- Almejar, v. trokšti, labai norėti, fig. merdėti.
- Almiral, f. kamzolas, jakė.
- Almirantado, m. admiralistas, vyriausioji karo laivyno vadovybė.
- Almirante, m. admiralas, karo laivyno vadas.
- Almoçar, v. pusręčianti.
- Almoço, m. pusręciai.
- Almoçever, v. gabenti mulais.
- Almoçeve, m. mulų varytojas.

(b. d.)

Atidaryta vieša skaitykla.

Teko sužinoti, ka! Lietuvių S. gos. Brazilijoj iniciativa Lietuvių name r Ban deirautes, 92 nuo 26 d. lapkričio mėn. jau veikia vieša skaitykla. Skaitykla kol kas veikia tik šeštadieniais nuo 4 20 val. ir sekmadien, nuo 13 — 19 val. Tai labai sveikintinas žygis, nes São Paulo lietuviai iki šiam laikui neturėjo progos pasiskaityti laikraščių iš Lietuvos ir kitų pasaulio kraštų.

L. vis

DR. S. MEITIN.

Ultravioletiniai spinduliai.
(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.)
Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val vakar. susikalbama lietuviškai.
RUA BARÃO ITAPETININGA 37-a salas 8-9. T4-0715.

PINIGŲ KURSAI.

Litas	-----	1\$640
Prancūzų frankas	-----	\$538
Vok. markė	-----	3\$251
Ital. lira	-----	\$698
Doleris	-----	13\$310
Urugvajaus pezas	-----	6\$511
Argentinos pezas	-----	3\$525
Anglų svaras	-----	47\$485
Lenkų	-----	1\$810

Vokiečių fotografijų įstaiga
„BERNARDO“
Įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinti, o taip pat su dažais.
Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.
ARTHUR SCHMIDT
Rua São Caetano, 111 (seuas n.103)
SÃO PAULO.

Geriausia ir patogiausia skelbtis
„LIETUVIS BRAZILIJŲ“

Jau keturi metai suėjo,

kaip „LIETUVIS BRAZILIJŲ“

lanko ne tik S. Paulo lietuvius, bet ir tolimoje provincijoje gyvenančius fazendų darbininkus prijauniančius lietuvių. Per tris metus savo gyvavimo, jis spėjo sustiprėti ir atsistoti pirmoj vietoj lietuviškos kolonijos reikalų gynime.

Įžengdamas į 4-sius metus „Lietuvis Brazilijoj“ žada ir gi savo skaitytojams tiesti įdomiausių ir naudingiausių žinių iš visų pasaulio kraštų. Todėl kiekvieno lietuvių pareiga stoti į mūsų eilę. Kodėl? Todėl, kad „Liet. Brazilijoj“ yra rimčiausias, didžiausias, nepolitinis, lietuviškos minties laikraštis, beto yra pigiausias, nes Brazilijoj kaštuoja tik 10\$000 metams, 6\$ pusei metų ir atskiriems mėnesiams po 1\$. Užsieny — metams 20\$, pusei metų 12\$.

Metiniai skaitytojai gauna dovanų gražių lietuviškų žurnalų.

ADRESAS:

„LIETUVIS BRAZILIJŲ“ Caixa postal, 1764 SÃO PAULO

Dr. A. M. Kandia

Venerinių, vidurinių ir vaikų ligų.
Priima: nuo 9 iki 11 v. ir nuo 3 iki 6 val.

Analizė ligoniams nemokama. persikėlė į rua Barão Itapetininga, 52. 3° andar, Telef. 40 218.

Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai

LIET. „BRAZ.“

gaunamas šiose vietose:

- 1) Luz stoties kioske,
- 2) José Paulino vaistinėj,
- 3) Prie pašto laiptų ir kampo.
- 4) Rusų vaistinėj Moko,

pas atskirus platintojus visuose miesto rajonuose ir „Liet. Braz.“ redakcijoj visomis dienomis.

Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS

(Nugarakaulio smegenų kraujo šlapimo ir išmatų). Tikras ir geras.

DR. A. KANDIA IR M. KOGAN.

persikėlė į Rua Barão Itapetininga 52. 3 aukštas. Telef 4-0218

SKAITYKITE IR PLATINKITE

„LIETUVIS BRAZILIJŲ“

JIS GERIAUSIAS PATARĖJAS IR DRAUGAS VISUOSE TAMSTOS DALYKUOSE.

Per „Mūsų Vilnių“ i sostine Vilnių!

Nėra Lietuvoje kito tokio žurnalo, kuris eity kas 10 dienų gražus didelio formato, yra tik vienas žurnalas „MŪSŲ VILNIUS“. „MŪSŲ VILNIUS“ gina Vilniaus reikalus, rašo kuo plačiausiai Vilniaus vadavimo reikalais, deda daug gražių iliustracijų iš Pavergtosios ir Laisvosios Lietuvos. Jis atsidėjęs seka Amerikos ir kitų kraštų lietuvių gyvenimą.

„MŪSŲ VILNIUS“ punktualus žurnalas. Jis pasirodo kiekvieną 10, 20 ir 30 dienų kiekvieno mėnesio.

„MŪSŲ VILNIUJE“ bendradarbiauja žymesnieji lietuvių publicistai, rašytojai, poetai. Redaguoja V. Uzdavinys.

„MŪSŲ VILNIUS“ eina tvirtais žingsniais šeštus metus. Jame rasite gražiausias medžiagas, gražiausių straipsnių, gražiausių iliustracijų, visiems artimų mintų.

„MŪSŲ VILNIUS“ pigus žurnalas. Metams kainuoja 5 litai, pusmečiui — 3 litai. Užsieniuose — 15 litų metams.

Vieną numerį gausite nemokamai susipažinti. Kas surinks 6 prenumeratas, tas septintą gaus nemokamai.

Raykite šiuo adresu: Kaunas Duonelaičio g. 9a. Telef. 10 88.

RŪKANTIEJI!

Turite suprasti, kaip sveika ir malonu yra rūkyti papirosai su vata pagamintomis gilzėmis. Vata apvalo dūmą nuo nikotino ir kitų kenksmingų žmogaus organizmui priemaisų.

Geriausias tos rūšies gilzes galite gauti tik pas mus ir už labai pigią kainą: 100 št. 600 rb. 1000 št. 4\$500. Papirosams kimiti mašinė — 1\$000; geriausia Paryžiaus rūkomo popierio 100 knygelių pokelis 12\$000. Siunčiame ir į interior. Pamėginkite ir istikinsite!

CASA GENI

SÃO PAULO Rua São Caetano, 208

Už apinokamus skelbimus redakcija ir administracija neatsako.

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 2 — 6 v. v.

Ladeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Boa Vista ir 25 d. Março)

2 andar, salas 4 e 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. app. 4. (kortė rua Santa Efigenia) Tel. 4 0316

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v.

Sekmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidurinių ir psichinių

Laboratorija: tyrimas šlapimo, kraujo, mikrobu ir t. l..

PIGIAUSIAS IR GREICIAUSIAS susisiekimasis tik agencija

„BREMEN“

Laiškokortės, vyzos į visas šalis. Parūpiama žemėlapis Europos ir Brazilija.

Daromos ir išsimokėjimui.

Sąžiningas ir greitas patarnavimas visoms informacijoms. Interiore atsakinėjame ir raštu.

São Paulo, L-go Sta Efigenia 13.

Tel. 4-1152.

Atidaryta kasdien nuo 8 — 6½ v. v. Šventadi. uždaryta.

Kalba lietuviškai.

Didžiausia ir geriausia pastatyta São Paule šoferių mokykla

IRMĖS GRAGNANO

vedama inžinieriaus techniko Carmo Gragnano.

Pamokos dieną ir vakarais.

Už mokslą ir šoferio dokumentus mokėjimo sąlygos labai prieinamos.

Centralinė raštinė Escritorio central
Rua Anhangabahu, 137 - S. Paulo.

Kas nori suprasti modernią Lietuvos ir užsienio gyvenimą, kas nori žinoti naujausias žinias iš literatūros, meno mokslo ir visuomenės gyvenimo?

Kas nori matyti naujausių meno kūrinių reprodukcijas ir geriausių mūsų fotografų vaizdus? —

Tas turi užsiprenumeruoti ir skaityti literatūros, meno, mokslo visuomenės, kino ir sporto iliustruotą savaitinį žurnalą

„Naujaja Romuva“

„Naujaja Romuva“ redaguoja J. Keluotis.

Metams ji kaštuoja tik 24 lit., moksleiviams 25% nuolaidos, t. y. 16 lit., pusel metų — 9 lit.

Visi, kurie norite tapti inteligentais ir kurie mylite gyvenimą, — prenumerokite šį žurnalą. Jei vienas neišgalite jo išrašyti, tai du, trys susidėję, tą padarysite.

Kas surinks 6 „N. Romuvos“ prenumeracijas — septintą gaus veltui.

Be to, kas užsisakys „N. Romuva“ 1933 metams iki 1934. I/1 d., tie gaus žinomo dailininko A. Šepečio gražų ir didelį D. L. K. Kęstučio paveikslą

Užsakymus ir pinigų siųskite šiuo adresu:

„N. Romuvos“ Adminis racijai, Kaunas, Laisvės al. 31 b. Lithuania.

Dėmesio! Dėmesio!

Lietuv. Dainos — Meno d-ja «Viltis» vasario mėn. 19 d. š. m. Lietuvių namų salėje (r. Bandeirantes, 92) rengia labai gražų

KONCERTA.

Visi, kam tik malonūs, primena brangiąją tėviškėlę, lietuvių dainos garsai, būtinai atsilankykite!

Programą sudarė: solo, duetai, kvartetai ir mišrus choras. Po to linksni šokiai iki 4 v. ryto, dudų orkestrui griežiant.

Pradžią 8 v. vakaro punktualiai.

Pakvietimus pasirūpinti išanksto, kurie gaunami «Liet. Br.» redakcijoje, V. Anastasio ir Mokoš lietuvių mokyklose ir pas d-jos narius.

d-jos «Viltis» Valdyba.

GERBIAMAS REDAKTORIAU!

Teko man užėiti į Lietuvių Namą, Bandeirantes 92. Užėjau pripuolamai, visai nežinodamas, kad ten galima būtų gauti pietūs. Užėjęs, — nesigallėjau, nes likau labai patenkintas. Švarumas visur pavizdingas. Valgys — grynai lietuviškas, gerai ir skaniai pagamintas; be to dar daug pigesnis negu kur kitur.

Tvarka ir valgis man taip patiko, kad likau nuolatiniu tenai valgytoju.

Is savo pusės patarčia savo tautiečiams, viešion to kad landžioti po smukles ir gauti dažnai įtartinos rūšies valgį, užėit į Lietuvių Namą.

Šį mano laiškutį prašau patalpinti Jūsų laikraščio skiltyse.

Išreikšdamas savo pagarbos žodį lieku

Izidoro Carlo.

Sao Paulo, 1933. II. 2.

SPORTAS

SPORTININKŲ ŽINIAI.

Š. m. vasario m. 5 d. Sporto S-ga „Lithuania“ turi rungtynes su Villa Paris F. C. Rungtynės įvyksta 2 val. p. p.

Futbolistai renkasi pas Ant. Golski, arba «Falcão Paulista» aikštėje lygiai 1 val.

Prašomi atsilankyti ir prijauciantieji.

Ping pongo treniruotės įvyksta antadieniais ir ketvirtadieniais, nuo 7,30 val. iki 10 val. v.

Gimnastikos pratimai įvyksta, pir madieniais trečiadieniais ir penktadieniais nuo 8 val. iki 10 val. v.

Sporto vedėjas.

VILNIUS = mūsų širdis

„LIETUVIS BRAZILIJOS“

— GYVENIMO VEIDRODIS.

MES BE VILNIAUS

NENURIMSIM!

Lietuviška

VALGYKLA

Pietūs

1\$000 — 1\$500 — 2\$000 mėnesiniai sulyg susitarimo.

Ten pat priimami pensionistai.

Rua Bandeirantes 92.

Lietuvių Namų šeiminkė.

BROLI-LIETUVI

Neužmiršk, kad jau laikas atnaujinti «LIETUVIS BRAZILIJOS» prenumeratą 1933 metams.

Neatlikęs to reikalo, neteksi geriausio savo draugo ir patarėjo.

VILLA ZELINA

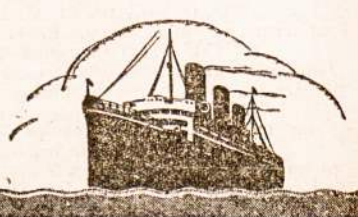
TAUTIEČIAI! Ar ne geriau pirkti žemes sklypus ten, kur jau yra apsiųvę didelis skaidrus jūsu tautiečių? Vieta labai graži, aukšta, sveikas oras, elektros sūiesa ir labai patogus susisiekimas tramvajum Villa Prudente, 32 ir traukiniu S. P. R. stotis Ypiranga. Parduodama ūsam išsimokėjimui be nuosimčių nuo 35 miliešų į mėnesį. Taip pat parduoda pigius namai. Nepalincekit atvažiuoti — įsitikinsit! Kreipis: šioiomis dienomis nuo 12 iki 2 val. **IRACIA ANTONIO PRADO, 3. Sekmadieniais ir šventadieniais — AV. ZELINA, 33 — K. KORKISCHKO.**

Laivakortės į Lietuva ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Laivų išejimas į Europą	
Olympier	— 28. 1 33
Bagé	— 12. 2 33
Pionier	— 13. 2 33

Parduodame laivakortes pigiausiomis negu kur kitur kainomis. Duodame patarimų visais išelvybės klausimais. Negalintiems atvykti į São Paulo į užklausimus atsakome raštu. Rašyt galima lietuviškai arba kuria nors kita kalba.

Perkame ir parduodame dolerius ir kitą svetimą valiutą geriausiomis kainomis. Šamados. Patarnavimas greitas ir sąžiningas.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA [kurta 1900 m.
Rua Mauá 207, kampas rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbo teisingumas garantuotas 100:000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai įstaiga atidaro kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.